

Publicerad 2009-07-02 18:04 av Fånga dagen

*Då innan min ätstörningsbehandling och innan 12 stegsprogrammet känner en förändring inom mig men ont gör det ändå ibland
den här är skriven precis i början av mitt medlemskap i poeter.se*

NU VILL JAG SKRIVA

Nu vill jag skriva om hur jag känner
Rader blir till meningar ord till sammanhang

Livet är ingen dans på rosor eller inget lungt hav
livet stormar
och rosor
river djupa sår hur jag än gör så finns det ingen där vid sidan som stöttar
när livet blir svårt

Tankarna som styr våra sinnen mina blir ofta lessna hur jag än gör
förmår jag inte att ta mig ur dom alltför svåra tankar av uppgivenhet
misströstan och ständiga misslyckanden i mitt liv

Det är orken som har ebbat ut det kommer inte mera livsenergi till mig
den är som bortblåst åter igen jag väntar tillmodigt med sorg i mitt
hjärta den kvinna jag var en gång har försvunnit glädjen och leendet
på hennes läppar är borta oron gräver stora hål i henne hon kan inte
förklara varför det är så svårt att glädjas

En gång fanns hon
En gång levde hon
En gång brann hon av livsenergi
En gång sprang hon genom livet med glädje
En gång kände hon förväntan
Nu vet hon ingenting längre om nånting om framtiden och hur hennes liv
skall bli
En sakta tyst bön ber hon om att hålla ut att orka bära smärtan som
ständigt är hennes följeslagare

Ska bara livet vara en ständig väntan på att allt ska bli bättre
en ständig väntan på en ny dag som skall komma då hon orkar
då energin brinner då hennes glöd har tänds och hon
Brinner av liv igen

31/12-07

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten